

Fuldmægtig under Finansministeriet, som har i Gage 600 Rd., har faaet en Understøttelse af denne Kasse, som Deel af Gage — det er altsaa et Gagetillæg, der er givet ham — stort 200 Rd. Nr. 4, Hoffmann, Cancellist under Finansministeriet, 100 Rd. Nr. 8, Nüghorn, ligeledes 100 Rd. Nr. 14, Eweisstrup, der har sin Gage 500 Rd. og en Pension af 76 Rd., har ligeledes faaet en Understøttelse af 100 Rd.

Jeg har anført disse forskjellige Exempler, for at man kan see, at der virkelig her er gjort en Anvendelse af disse Bevillinger, som vist ikke kan have været Thingets Hensigt ved at bevilge Summen. Det synes heller ikke at være vel overensstemmende med Hensigten af Ophævelsen af Raadessecretariatet; thi, da Raadessecretariatet blev ophævet, var det jo, fordi man vilde indstrænke alle disse Uddelinger af Raadesgaver. Man meente, at, naar Pensionsvæsenet havde faaet en bedre Ordning, saa skulde Nødvendigheden heller ikke mere være forhaanden til det Slags Uddelinger. Efter min Overbeviisning har det vist sig, at Ministeriet er gaaet i en ganske anden Retning end den, der var tilstigt, og jeg vilde derfor ønske, at det for Fremtiden vilde blive offentliggjort, hvem der faaer Deel i Understøttelserne, for at der paa denne Naade kan indtræde en større Control med Hensyn til disse Bevillinger.

Finansministeren: Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand støtter sin Formening paa de Data, han har anført iasten, troer jeg dog, at han er gaaet noget for vidt, idetmindste, hvis det med Hensyn til de Puncter, han har fremhævet for Cultusministeriets Vedkommende, forholder sig saaledes som med dem, han specielt har fremhævet for Finansministeriets Vedkommende. Det ligger i Bestaffenheden af disse Understøttelseskassers Bestyrelse, at jeg ikke er istand til at fremsætte noget Svar paa de Bemærkninger, der ere gorte for Cultusministeriets Vedkommende, da disse Anviisninger og Anledningen til dem er Finansministeriet aldeles ubekjendt. Hvad derimod Finansministeriet angaaer, saa maa jeg bemærke, at de Tilfælde, som den ærede Rigsdagsmand udtrykkelig nævnte, alle

hidrøre fra den ældre Tid. Der er kun fortsat med Udbetalingen af saadanne Understøttelser, som fra ældre Tid tilbage vare tilstaaede de Vedkommende som et aarligt Tillæg, indtil de oprykkede paa højere Gage. Derimod tør jeg for Finansministeriets Vedkommende — og videre kan jeg i dette Forhold ikke udtale mig om — paa det Bestemteste forsikre, at der ikke er nogen eneste Afvigelse fra den kongelige Resolution af 18de Januar 1850 med Hensyn til de slige Understøttelser, forsaavidt Understøttelserne ere bevilgede af Nytt efter denne Resolutions Emanation. Den Omstændighed, at den ærede Rigsdagsmand har fundet, at der var givet Understøttelse til flere pensionsberettigede Embedsmænd, er heller ikke i Strid med den kongelige Resolution. Den kongelige Resolution betinger kun, at aarlige, staaende Understøttelser i Form af Hundsleiehjælp og de slige kunne ikke af Nytt meddeles pensionsberettigede Embedsmænd; men derimod er den kongelige Resolution ikke til Hinder for, at pensionsberettigede Embedsmænd kunne faae saadanne extraordinære Understøttelser, som f. Ex. Begravelseshjælp, Cygehjælp og de slige. Det vil den ærede Rigsdagsmand finde ved at eftersee den kongelige Resolution af 18de Januar 1850, som han selv har omtalt.

G. Winther: Det er mig kjært at høre, at den ærede Finansminister i det Hele taget i den Henseende gaaer frem med en større Forsigtighed, henholder sig mere til de Regler, som nu maae ansees som de gjældende, end man har gjort i Fortiden.

Hvad det angaaer, at jeg skulde i Resolutionen af 18. Janaar 1850 kunne finde, at det var berettiget, at der ogsaa tilbeeltes pensionsberettigede Embedsmænd saadanne Understøttelser, da kan jeg vel see, at det er blevet saaledes fortolket af Ministeriet, men jeg kan ikke see det af selve Resolutionens Ord. Jeg skal tillade mig at oplæse de herhen hørende 2 Puncter deraf, saalydende, for det Første: „De aarlige Understøttelser kunne bevilges som Pensioner eller Hundsleiehjælp til saadanne værdige og trængende, det paagjældende Ministerium vedkommende Betjente og deres Efteladte, som ifølge Pensionsloven ikke ere berettigede til Pension efter lovbestemte Regler.“